

svinovský

hlasatel

Co se v minulém volebním období podařilo
str. 4

Svinovské mosty
str. 10

Harmonogram rozmístění velkoobjemových kontejnerů
str. 13

Pozvánka na oslavu 110 let svinovské školy
str. 15

Naslouchání kmenům
str. 5

Podzim 2022

OSTRAVA!!!
SVINOV

Editorial

Svatá Hedvika před římskokatolickým kostelem se stala již před léty součástí svinovského veřejného prostoru. Při jedné z cest kolem řezbářského ateliéru v Dubí jsem si uvědomil, že by bylo zajímavé doplnit vnímání uměleckého díla o další rovinu. Přinášíme vám rozhovor s autorkou sochy svaté Hedviky, svinovskou řezbářkou a výtvarnicí, paní Janou Vytřasovou.

Historie svinovských mostů je historickým tématem podzimního vydání Svinovského hlasatele. Sahá až do roku 1558 a je protkána mnoha zajímavými historickými událostmi. Novodobá historie si s tou starší určitě nezádá. Nejenom výstavba mostů v jejich současné trase, ale i historie svinovského plata je stále součástí vzpomínek pamětníků. O to zajímavější může být návrat v čase nad stránkami našeho Hlasatele.

Podzimní vydání Svinovského hlasatele je posledním vydáním v tomto volebním období. Vedení redakční rady je funkce spojená se složením vedení městského obvodu zveřejněného z voleb do svinovského zastupitelstva. Je tedy vhodná příležitost poděkovat dvěma ženám, bez kterých by hlasatel nemohl vycházet. Jsou jimi paní Lucie Fucimanová, která administrativně a organizačně vydávání hlasatele zajišťuje a radní paní Lenka Hrušková, která neúnavně dohlíží na jazykovou správnost příspěvků. Sluší se také poděkovat za přízeň všem čtenářům, za ochotnou spolupráci všem přispěvatelům a v rozhovorech dotazovaným a vyjádřit naději, že se na stránkách Svinovského hlasatele po komunálních volbách opět setkáme.

Ač některý z čtenářů nemusí souhlasit, čeká nás svátek demokracie. Každý volič může v komunálních volbách vyjádřit svou vůli o způsobu spravování věcí veřejných. Bylo by škoda, nechat si tu příležitost ujít.

Přeji příjemné čtení.

Daniel Žitník
místostarosta MOB Svinov
a předseda redakční rady

Titulní strana: Jana Vytřasová,
foto: Iva Zlattnerová

Blahopřání našim jubilantům

Všem našim jubilantům přeje komise pro občanské záležitosti a Rada městského obvodu Svinov hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a přátel.

Červenec

Vencel Bronislav
Rokyta Josef
Kašpaříková Darina
Schwarzer Karel
Fujáková Anna
Havlásková Jarmila
Bestová Marta
Frydrychová Zdenka
Nováková Jana
Davidová Marie
Košťáková Jarmila

Srpen

Holušová Věra

Píštěková Marie
Odstrčilová Anna
Haškovcová Hildegarda
Serafinová Emilie
Ston Karel
Czerná Eva
Šiborová Blažena
Pačorková Jitřenka
Čelustková Marta
Juřina Josef
Pospíšilová Miroslava

Září

Slíwová Dagmar
Žohová Věra

Žídek Leo
Čoma Ladislav
Hurníková Věra
Onderková Marie
Kaštovská Ludmila
Hruška Karel
Kolmaš Ondřej
Černínová Zdeňka
Marcianová Alenka
Marková Svatava
Hába Jiří
Polachová Emilie
Drongová Marie
Šplíchalová Naděžda
Hampel Lumír

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

máme za sebou krásný čas dovolených. Načerpali jsme nové síly a vracíme se zpátky do pracovního ruchu. Máme plno nových zážitků a mnohdy jsme si z dovolených přivezli inspirativní nápady, nejen do našich domovů a bytů, ale i do našich zahrádek. Věřím, že dovolená splnila vaše očekávání, že jste si ji užili. Po období nechtěné izolace jsme se konečně mohli alespoň trochu nadechnout. Byť světová bezpečnostní situace není příliš ideální a těch negativních informací je čím dál více. Dovolená dle našich představ nám alespoň na chvíli dává zapomenout na starosti všedních dnů.

Letošní podzim se nese ve volebním duchu. Je to skoro neuvěřitelné, uběhly další 4 roky, kdy jsme byli u voleb a volili zástupce vám srdci blízkým do orgánů našeho krásného obvodu. Volební období 2018-2022 se blíží k závěru. Tak je snad na místě trochu rekapitulace.

Dle mého každé volební období přináší pozitivní i negativní dojmy. Jen čas pak ukáže, zda daná rozhodnutí byla správná. Snad jsme vás my, kteří jsme získali vaši podporu v minulých volbách, neklamali.

Současné vedení obvodu mělo hned v úvodu velké ambice a čekaly je nelehké úkoly. Muselo udělat některá zásadní

rozhodnutí, např. ustát a odrazit tlak některých zastupitelů na privatizaci našeho technického dvora. Jsem rád, že nakonec převládá názor o jeho zachování. V této organizaci došlo ke změnám vedení i zaměstnanecké struktury. Toto rozhodnutí mělo za následek nové investice do obnovy interiéru budovy a technického vybavení. Změnou prošly i pronájmy nebytových prostor v tomto objektu, kde byly vypovězeny smlouvy s mnoha pronajímateli a dnes zde máme strategického nájemce, který se podílel i na rekonstrukci interiéru budovy technického dvora.

Další oblastí a mému srdci blízké bylo směřování podpory na spolkovou činnost a práci s mládeží. Díky složení vedení obvodu, kde většina členů rady městského obvodu je pracující s mládeží a jsou zapojeni do spolkových organizací. Chtěli jsme to trochu jinak. Obvod má málo tak významných oblastí, které potřebují opravdu cílenou pozornost. Zde se budují vztahy mezi lidmi, je to podhoubí pro kvalitní lidský potenciál a soudržnost. Vznikají zde nová kamarádství a ta stávající se utužují. A hlavně toto zásadně odlišuje malý a velký obvod. Proto jsme neváhali s navýšením prostředků pro dotační tituly zaměřené na oblast práce s mládeží a činnost spolků.

Komise pro kulturu, mládež a sport pod vedením p. Kateřiny Andrlové vnesla úplně nový vítr do organizování akcí pro děti.

Novoroční neformální posezení vedení obvodu s předsedy, či starosty volnočasových organizací, se stalo samozřejmostí. Předávali jsme si informace o potřebách a plánovaných akcích. Zhodnocení: přínosné a konstruktivní.

Pozadu nezůstávaly ani ostatní komise. Komise pro občanské záležitosti se ihned pustila do práce. Pod vedením Mgr. Lenky Hruškové dostala komise také jiný náboj. Myslím, kdo měl možnost a příležitost účastnit se akcí organizovaných touto komisí, určitě nebyl zklamán. Např. Kino pro seniory bylo pro vyšší atraktivitu rozšířeno ještě o různé kvízy před samotnou projekcí filmu.

Komise bytová, ta měla a má úkol nelehký. Staronoví členové pod taktovkou paní Zdeňky Popkové, také odváděla skvělou práci. Péče o bytový fond, výběr nových nájemníků, návrhy úprav všech směrnic k bytům a mnoho dalšího. Věřte nebo ne, byl jsem rád za jejich připomínky, výtky i nápady.

Investiční a grantová komise pod vedením Tomáše Čecha také odvedla kus

dobré práce - hlavně tam, kde jsme potřebovali nezávislý pohled na investiční plány a nápady, popřípadě od nich přicházely zajímavé podněty. Nejsou tak vidět, ale nebylo toho zrovna málo.

Obvod zřizuje nejen komise, ale i dva výbory spadající do díkce zastupitelstva, a to finanční a kontrolní. Z podstaty by měla tyto výbory mít v rukou „opozice“, slouží ke kontrole celého úřadu i příspěvkových organizací. Bohužel kontrolní výbor byl velmi problematický. V průběhu volebního období se odvolávali a vzdávali funkce předsedové i členové. Nakonec se ho ujal Ing. Pavel Mitura. Tady ještě na tom musíme zapracovat.

Finanční výbor naproti tomu pracoval zcela bez problémů. Na základě požadavků zastupitelů kontroloval a pravidelně na zastupitelstvu prezentoval výsledky své práce. Předsedkyní tohoto výboru je Ing. Pavla Kuráňová Forstová Ph.D..

Svinov není jen rodinná zástavba, ale i bytové domy - i ty na ul. Evžena Rošického. Protože jsme je chtěli vtáhnout do spolupráce s obvodem, zlepšit jejich informovanost, uspořádali jsme několik setkání s vedením obvodu. Poprvé to bylo velmi živé. Vždy ale korektní a bez zbytečných emocí. Největší bolest je samozřejmě doprava, rychlost vozidel a hlavně parkování. Toto téma rezonovalo na každém setkání. Provedli jsme během tohoto volebního období mnoho bezpečnostních akcí. Měření rychlostí a dopravní kontroly. Doplnili jsme vodorovné dorazy na parkovištích a dopravní značení, byť snad všichni vědí, jak rychle se jezdí v obytné zóně. Spolupracovali jsme s místními občany při řešení jejich podnětů a zastupovali obvod (myslím si, že dobře) při připomínkování záměru investičních akcí v blízkém okolí.

Spolupráce s vedením našich obou škol ZŠ a MŠ Ostrava – Svinov p.o. a Základní uměleckou školou Dobroslava Lidmily probíhala na profesionální úrovni. Bohužel jsme museli skoro přes celé volební období spolu hlavně řešit pandemii COVID 19. Nikdo jsme asi ze začátku úplně netušili dopady na školství. Dámy to zvládly zcela excelentně. Pravidelně vedení obce informovaly o stavu a opatřeních pro školství, které zvládly na výbornou.

Všichni ti, co se podílejí na rozvoji, zkvalitnění života a bezpečnosti v našem obvodu si za skvěle odváděnou práci ve svých oblastech zaslouží obrovské poděkování. Naši volení zastupitelé, členové komisí a výborů, hasiči, zaměstnanci mateřských školek, základních škol.

Z hlediska bezpečnosti našeho obvodu jsou to strážníci Městské policie a zaměstnanci Policie ČR.

Samotnou kapitolou jsou všichni zaměstnanci našeho Úřadu městského obvodu Svinov pod vedením tajemnice Ing. Lenky Samkové. Práce pro občany je nelehká, bohužel pokud si nevymůže občan to své - ať už je to parkování, vybudování cesty, či jiného, jsou tito úředníci dle mnohých špatní. Mnohdy si neuvědomujeme, že oni nás chrání před spleťtostí a úskalími našich nepřehledných zákonů. Skláním se před nimi s hlubokou pokorou. Byl jsem mnohokrát svědkem slovních útoků jak na ně osobně, tak i na jejich rodinné příslušníky. Jsou to všichni profesionálové s patřičným vzděláním a rozhledem. Snad jsem na někoho nezapomněl, za to se předem omlouvám.

Závěrem mi dovolu, abych ještě jednou velmi poděkoval všem zastupitelům za možnost mít privilegium být v čele obvodu v tomto končícím volebním období. Je to pro mě nezapomenutelná zkušenost. Měl jsem možnost se setkat s velmi zajímavými lidmi, navázat nová přátelství, rozšířit si znalosti o minulosti našeho krásného obvodu a postav naší historie a mnoho dalšího.

Věřím, že volební kampaně a následné povolební vyjednávání všech politických hnutí či politických stran budou v přátelském duchu. Chceme přeci všichni to jediné, pořad zlepšovat a zkrášlovat náš milovaný obvod. Hodně štěstí všem v následujících volbách.

Radim Smetana,
starosta

Co se v minulém volebním období podařilo:

Investiční akce Statutárního města Ostravy zahájené ve volebním období 2014 - 2018 a ukončené ve volebním období 2018 - 2022

Dětské dopravní hřiště **20 000 tis. Kč**
Sportovní hala Svinov **42 000 tis. Kč**

Sportoviště

Workoutové hřiště na ul. Evžena Rošického **1 180 tis. Kč**
Vybavení sportovní haly **435 tis. Kč**
745 tis. Kč

Školství

Vybavení školní jídelny **3 787 tis. Kč**
Rekonstrukce a údržba ZŠ a MŠ **1 776 tis. Kč**
1 739 tis. Kč
Osobní vůz Dacia Dokker Van **272 tis. Kč**

Veřejná prostranství a komunikace

Zahájení rekonstrukce správní budovy na hřbitově **25 354 tis. Kč**
Osazení plastiky na střed kruhového objezdu an ul. Bílovecká **5 700 tis. Kč**
168 tis. Kč
Zpevněné plochy a kontejnerová stání **1 410 tis. Kč**
Autobusové zastávky **2 260 tis. Kč**
Mobiliář přednádraží **411 tis. Kč**
Zahájená rekonstrukce autobusových zastávek na ul. Ostravská **3 500 tis. Kč**
Místní komunikace **5 400 tis. Kč**
Opravy chodníků **5 517 tis. Kč**
Oplocení - zahrádky ul. Tichá, oplocení hřiště ul. Bílovecká **843 tis. Kč**
Vitríny **145 tis. Kč**

Rekonstrukce MK Svinov-Jih

25 200 tis. Kč

Nebytový fond

Opravy **3 463 tis. Kč**
Investice **2 805 tis. Kč**
658 tis. Kč

Bytový fond

Opravy **15 141 tis. Kč**
Investice **3 360 tis. Kč**
10 660 tis. Kč
Služby **1 121 tis. Kč**

Technický Dvůr

Rekonstrukce vnitřních prostor administrativní budovy TD **4 199 tis. Kč**
Osobní vůz Dacia Dokker Blue **1 700 tis. Kč**
425 tis. Kč
Malotraktor YUKON W5064 **708 tis. Kč**
Úklidový vůz přednádraží **598 tis. Kč**
Další vybavení, stroje a zařízení **768 tis. Kč**

Sokolovna

Workoutové hřiště na ul. Evžena Rošického

Workoutové hřiště na ul. Evžena Rošického

Úklidový vůz přednádraží

Dětské dopravní hřiště

Osazení plastiky na střed kruhového objezdu na ul. Bílovecká

Osobní vůz Dacia Dokker Blue

Naslouchání kmenům

Nedaleko za přejezdem v Dubí jsme se v sousedství staletých kmenů s řezbářkou a výtvarnicí Janou Vytrásovou bavili o stromech, sochách, dlátech a energiích. Byl to neobyčejný rozhovor. Proto neváhejte a vydejte se s námi do světa vonícího dřevem.

V úvodu našeho rozhovoru, bych vás požádal o krátké představení.

Dobrý den, narodila jsem se a vyrůstala v Klimkovicích, ale v roce 1994 jsem se s rodinou přestěhovala do Svinova. Se svými dvěma dnes už dospělými syny, třemi psy, devíti kočkami a netopýrem Ludvíkem bydlíme v rodinném domku s velkou zahradou. Už to bude za chvíli třicet let, ale vlastně jsem pořád „náplava“, protože kořeny - spolužáky a kamarády z dětství mám jinde.

Jak jste se k řezbářství dostala?

Vedla k němu nesnadná a dlouhá cesta... Pocházím ze selské rodiny, z velkého rodu klimkovických Homolů, otec byl ze sedmi dětí. Moje matka je ze šestnácti dětí, z chudé moravské ševcovské rodiny. Pět jejich nejstarších sourozenců zahynulo při osvobozování Ostravy, její matka - moje babička, zemřela ve 48 letech, tak s námi třemi dětmi doma v Klimkovicích vyrůstali i její dva nejmladší sourozenci, o které se starala až do dospělosti. V podkroví domu ještě bydleli otcovi svobodní sourozenci - dvě tety a strýc a toto prostředí plné lidí mě doslova uhnětlo. Oba mí rodiče včetně jedné z tet pracovali v JZD, druhá teta v dřevovýrobě, strýc byl slévač. Měli jsme malé hospodářství a záhumenek, jinak by nás otec s matkou neuživili, platy v zemědělství byly tristní.

Od mala jsme všichni museli pomáhat, už v sedmi každý nafasoval své malé hrábě. Na dovolené jsme nebyli nikdy, nebyl na ni čas, ani peníze, zájmové kroužky komplikovalo, že jsme tehdy žili „na okraji“ tehdejší socialistické společnosti: vyautovala nás z ní nejen pravidelná návštěva bohoslužeb a výuka náboženství, ale hlavně otcův „kulacký“ původ a to, že byl „černý baron“ (sloužil u pomocných technických praporů). Byly jsme jediné nepionýrské klimkovické děti a bez pionýrského šátku to ve škole pořád nějak drhlo... Vedle skutečnosti, že jsme doma museli velmi pracovat, nám ale rodiče zas dali obrovskou volnost a s ní i prostor pro samostatnost a fantazii... Jít ven „lítat“ byla nedílná součást mého dětství a to doslova, protože jsme pořád běhali a kráčeli opravdu jen tehdy, když jsme si nesli v tričku třeshně.

A taky jsem si mohla „bajslovat“ na ponku, řezat nožem, pilkou, zatloukat hřebíky... prostě všechno zkusit, nikdo mi nic nezakazoval, ba spíše poradil a pomohl. Celému otcovu rodu s kořeny až do 16. století, vévodili nejen sedláci, ale i řemeslně zdatní lidé: převážně kováři, ale i krejčí a zahradníci, měli jsme v rodině mlynáře i stavitele. Práce s čímkoliv mě proto zajímala, vynikala jsem přirozenou šikovností, vždycky jsem chtěla znát, jak se co dělá a fortel jakéhokoliv řemesla mě fascinuje dodnes. Ale nejvíce mě přitahovalo dřevo, u stodoly voněly uložené špalky a dlobučání do nich zlámaným kuchyňským nožem mě zcela pohlcovalo. Proto se stalo, že jsem ve svých deseti v rámci pracovní výchovy ve škole vyřezala nejhezčí opěrnou tyč k pokojové rostlině. Řezba mi šla už tehdy docela dobře od ruky a objevila jsem, že spoustu hezkých věcí si můžu sama vyrobit, a třeba dát i jako dárek, hnalo mě to vpřed. Bohužel s řezbou mi nemohl poradit nikdo, široko daleko nebyl žádný řezbář, tak mi nezbývalo, než se vše naučit sama. Ráda jsem taky stavěla modely aut a letadel, lepila koláže z ústřížků látek, tvarovala postavy a obličejky ze sádry, zajímalo mě fotografování, ve škole mě bavila „výtvarka“, geometrie, literatura - doma jsme hodně četli.

A to vše mě utvářelo a dávalo mi směr a zrodilo velikou touhu jít studovat na UMPRUM. Za normalizace řezbářská ško-

la neexistovala. Učila jsem se výborně, ale narazila jsem: soudružka učitelka mající na starosti ten správný směr dětí po ukončení ZŠ mi sdělila, že na uměleckou školu mají přednost žáci z jiných rodin, že vlastně nemám nárok na žádnou střední školu a přihlášku na uměleckou průmyslovku jsem si nesměla podat. Nikdo v rodině netušil, jak mi pomoci, tak jsem svěřila kroky a rozhodla se pro zemědělství, i vztah k půdě i všemu živému mám v krvi. Na střední zemědělskou technickou školu do Opavy se mi nakonec podařilo dostat (zaručil se za mě předseda družstva) a byla jsem tam spokojená, ta škola měla tenkrát zvuk - vyučovali tam i vysokoškolští profesori. A ve volnu jsem se mohla věnovat fotografii a práci v keramické dílně.

Přes to všechno jsem ale pořád doma „řezala“, měla jsem už svá první dláta. Ale uvažovala jsem již pragmaticky a chtěla zůstat v oboru zemědělství - pokračovat ve studiu na vysoké škole v Brně: když jsem nemohla být sochařkou, to by v tom byl čert, abych aspoň nebyla zemědělskou inženýrkou. Moc jsem si přála dotáhnout to co nejdále, vždycky jsem všechno dělala na sto procent, ale věděla jsem, že mám pramalou šanci. A tu se náhle čert opravdu ozval: přišlo pozvání do ředitelny pro pět nejlepších studentů a nabídka: kdo podepíše kandidátku - vstup do KSČ, strana ho na výšku dostane.

Ale svou duši jsem neprodala a v duchu rčení, že je lépe se ctí něco ztratit, než s hanbou vyzískat, jsem po prázdninách nastoupila na místo účetní v JZD Ostravan. Pro úplnost: nepodepsali jsme tenkrát dva. Zbylí tři spolužáci se na vysokou školu dostali.

Absolvování zemědělské školy v polovině osmdesátých let a obvyklé změny obecně spojené s počátkem dospělého života obyčejně rozvoji výtvarných končíků nesvědčí. Vzalo si řezbářství pauzu?

Po škole jsem tedy začala kariéru účetní, vdala se, přišla sametová revoluce, narodil se první syn, opravovali jsme dům po manželově babičce ve Svinově (babičku jsme měli u sebe v bytě v Klimkovicích a starali se o ni až do její smrti). Tak nebylo na řezbu tolik času, ale nevdalo mi to, vždy jsem chtěla mít rodinu.

Ale když to „na mě přišlo“, zavřela jsem se v kuchyni a po večerech jsem si vyřezávala a snažila se učit a posouvat dál. Protože řezbu musíte cvičit stejně, jako houslista cvičí na housle.

Do toho všeho bouřlivě kvasily devadesátky, docházelo k přerodu podniků a přišla jsem o místo účetní. Ale JZD vlastnilo prodejnu potravin a nabídlo mi práci prodavačky. Vzala jsem to, mzda prodavačky byla tehdy dvakrát větší než plat učitelky na základní škole. Stejně jsem hledala jen něco přechodného, chtěla jsem ještě jedno dítě a stavěli jsme, potřebovali každou korunu. Potom jsme se přestěhovali do Svinova, narodil se druhý syn, přišla povodeň a málem nám vzala dům. Po druhé mateřské jsem nemohla najít zaměstnání, vadilo, že

mám malé děti, tak jsem šla pracovat jako dělnice do kartonáže, tam se nikdo moc nehrnul a hlavně mateřská školka byla hned za rohem. Vydržela jsem tu dřinu v úkolové mzdě pět let. A po celou dobu mě hnětlo, že mi roky letí a já pořád nedělám to, co bych ráda, jen horší a horší práci.

Popostrčil mě osud: manžel onemocněl agresivní formou rakoviny a bylo rozhodnuto. Odešla jsem z kartonáže, absolvovala kurz podnikatelského minima, vyřídila živnostenský list a zůstala pracovat z domu, abych dohlédla na manžela a kluci měli rád, oporu a nezvlčili mi.

A tak jsem se konečně stala profesionální řezbářkou.

Začátky byly opravdu těžké, ale zúročila jsem všechny své kdysi nabyté zkušenosti: práce s hlinou, sádrou a tvorba koláží rozvinuly mou kreativitu, modelářství mě naučilo trpělivosti a přesnosti, fotografování zas kompozici a umění vidět, z JZD se mi hodilo účetnictví, v prodejně potravin jsem pochopila pravidla jednání se zákazníky a kartonáž mě přivedla k efektivitě pohybu.

Dnes už po téměř dvaceti létech, mám své profesní jméno a dosáhla jsem spousty met a vysněných cílů, jsem spokojená, svou touhu jsem si konečně nasýtila..

Pojdme se nyní přesunout trochu blíže k řezbářství. Jaké druhy dřeva se používají? Je volba motivu spojená s konkrétním druhem dřeva a který druh je váš oblíbený?

V řezbářství se používají hlavně dřeva tuzemských listnatých stromů, protože dřevo jehličnatých stromů je řídké a plné smoly.

Pro řezbu je v obecném povědomí nejvhodnější lípa. Lipové dřevo voní po medu, ale přiznám se bez mučení, že jinak mě moc nebere. Je fádni, příliš měkké, uhýbá před dlátem, má často vnitřní zárusty kůry i jiných předmětů: lípa klidně obroste kus řetězu, kramlí, cedulí i německý vojenský dalekohled. Ovšem skvěle se hodí na portréty - bysty, obrazy, nemá vnitřní kresbu (s výjimkou lip, které rostou u vody - ty mají velmi často dřevo prošlehané zelení). Vyřezávají se z ní betlémy a loutky, protože se snadno barví. Ovšem dělat něco z lípy do zahrady, co nebude určitě pod střechou, je diletantství, počasí to zničí. Kmen lípy navíc při sesychání pukne až k jádru a rozevře se, jako když vykrojíte díl z koláče. To se děje velmi často, a tím se pak celá socha zdeformuje. Proto se kdysi sakrální sochy zezadu vydlabávaly.

Hodně se jednu dobu na sympozii řezalo z topolu, ale je s ním obdobný problém jako s lípou, akorát tolik nepraská. Topol je skvělé dřevo na různé ploché nádoby, podnosy, z topolů se dělají troky na porážky, protože topolové dřevo se za mokra dobře opracovává, ale stáří „gumovatí“- tzn. mění strukturu v lehčí, pevnější, ale která už nejde opracovat. Velmi krásně se brousí a leští. Pokud chcete na zahradě houby, vysypejte na vlhkém místě topolové odřezky a piliny a za čas budete sklízet. Houby topolové dřevo milují, proto je do exteriéru rovněž nevhodný.

Mám ráda bronzově krásný, pevný, na řezu lesklý buk, který se výborně opracovává, ovšem venku rovněž nevydrží, rychle zkrěnkčí. Je taky vhodný na obrazy, má velmi jemnou kresbu. O práci s bukem se vyprávějí horory, říká se, že bukový kmen plný mízy rád při zářezu „střílí“ a uráží hlavy. Ale z řezbářů jsem zatím nikoho s uraženou hlavou nepotkala.

Nejvíce snad pracuju s dubem, to je tmavý krasavec, dobře snášejší rozmary počasí. Má lehce nakyslou vůni a kolem tvrdého a tmavého jádra výraznou běl, nebeskou manu tesaříků, která - pokud nepracujete s čerstvě poraženým mokřým kmenem, se musí odstranit, protože je většinou polorozpadlá. Jinak je to skvělé dřevo: dlátu neuhne a ve vodě (bez přístupu vzduchu) zkamení, proto se z něj dělají i mostní pilíře. Má ovšem dominantní kresbu, nehodí se na portrétové sochy a na obrazech často opticky schová detaily, působí těžkopádně. Dubový nábytek stěhujete jeřábem. Čerstvý dub obsahuje spoustu tříslovin, proto rád „shazuje“ nátěry - udrží se na něm jen některé barvy. Kdysi mě při práci na dubových lavicích v Přerově překvapila bouřka: během chvíle byl kolem mě fialový potok, jako by se vylila cisterna

s inkoustem - montérky jsem musela vyhodit, ani z dlát to nešlo smýt. Z dubu jsou však impozantní venkovní artefakty od lavic, až po sluneční hodiny, protože působí vznešeným královským dojmem.

Krásně oranžové a velmi tvrdé je olšové dřevo, ve vodě taky kamení, ale abnormálně přitahuje červotoče.

Ovocná dřeva - hrušeň a švestka, jsou rovněž stejně jako dub, velmi tvrdá a bez paličky si do nich neříznete. Mají v sobě i podobné hnědozlaté tóny. V těsném závesu za nimi se ocitá krvavě červené třešňové dřevo, ale to velmi sesychá a bortí se, je ve středu měkčí. Tato tři dřeva krásně voní po ovoci, ale venku neodolají počasí a dřevokazný hmyz je miluje. Když si naskladním na sušení špalky lípy a hned vedle špalíky ovocných stromů, stoprocentně se červotoč hned ze startu pustí do těch ovocných, byť jsou daleko tvrdší. Dnes už jsou bohužel ovocná dřeva stále vzácnější, v módě jsou mrtvé vysekané zahrady bez listnatých stromů, s oblibou je proto lidé kácí a hází do kamen, což je veliká chyba.

Podobný problém má i častý obyvatel českých zahrad - lidově řečeno ořech. Kruť tvrdé dřevo s měkkým středem, často vyhnívá zevnitř a bývá i rychle napadeno škůdci. Socha z vysokého pařezu jediné se stříškou. Ořechové dřevo při opracování zavání, opravdu nevoní, ale vyvane to, nemusíte se toho bát. Jinak je to dřevo velmi krásné, doporučuju z něj udělat fošny, nad nimi zaplesá každý stolař a budete mít nádherný stůl, nebo konferenční stolek.

Nemůžu ještě opomenout jasan, bíložluté, velmi tvrdé dřevo hned za dubem, které tvoří boubele - hrboly na kmeni i větvích. Může v nich být výduť s hnilobou plnou vody, nebo jsou boubele zdravé a v řezu

mají klikatou růžovou kresbu - tomu se pak říká plaménkový jasan.. Jsou z něj krásné sochy, lavice, zvonice, při správném ošetřování vydrží venku hodně.

A nesmím vynechat akát, ten tolik neprávem zatracovaný strom. Říká se mu zlaté dřevo, má opravdu nádherné zbarvení v matném sametovém lesku, úžasnou tvrdost, pevnost a houževnatost. Na řezu je skvělý, můžete si dovolit i velmi jemné detaily a odolností strčí dub do kapsy. Bohužel udělali jsme z něj v republice plevel, stává se vzácným. Ve mě má však velkého zastánce, před jeho skvělými vlastnostmi se hluboce ukláním.

Snad ještě pro úplnost: cizokrajná dřeva obdivuji, ale nemám potřebu pro svou řezbu plundrovat lesy na druhé straně zeměkoule a dopravovat je do Ostravy letadly.

Nějakou základní představu o materiálu jsme si udělali. Je potřeba jej však opracovat. Jak si takový zrod sochy máme představit?

Základem je informace, že řezbářství se dělí na práci se suchým a mokřím dřevem. Práce se suchým dřevem - to je tradiční řezba, jak ji známe z historie, kdy zásadně tvoříte do dřeva vyschlého několik let. Druhé poměrně mladé odvětví je řezba do mokrého dřeva, do čerstvé, nebo krátce poraženého kmene. Ta se zrodila s příchodem motorové řetězové pily a její největší boom nastal v Česku po roce dva tisíce, kdy se na našem trhu konečně objevily už lehčí německé motorové pily.

A jen pro osvěžení paměti: za totality jste u nás motorovou řetězovou pilu nesehnali, neprodávaly se, fasovali je jen lesáci a dřevorubci.

Kmeny stromů kupují na pile, nebo si zákazníci přivezou kmeny svoje. Řezbu provádím přímo před domem a pak se hotová odveze a nainstaluje. Občas se stane, že jsou kmeny tak veliké, že za nimi musím přijet a opracovat je přímo na místě. Rovněž se dělají díla z vysokého pařezu přímo v zahradách. To je situace, když strom doslouží a kmen se podetne cca dva metry i výše nad zemí a vytvoří se z něj něco hezkého.

Obecně se při tvorbě sochy začíná tak, že kmen ručně očistím od kůry, rozměřím a motorovou pilou provedu veliké úběry. Dál už pak pracuji dláty a pomáhám si menší carvingovou pilou (speciální pila pro řezbáře, umožňující vpichy do dřeva). Vyřezávám sochařským způsobem - dle pravidel kánonu lidské postavy a kompozice. Tvořím hlavně intuitivně a tak, aby moje práce nešla snadno zkopírovat a dílo mělo duši, něco navíc - přesah, bylo živé.

Téma řezby musí být vždy podloženo příběhem, nebo citovým, či logickým důvodem a dělá se na míru zvlášť každé zahradě či domu. Každá má práce je originál, neopakuju se. Ve finále začistím povrch dřeva dlátem, rašplí nebo flexou (elektrická bruska), protože mokré dřevo dohladka ručně neobrousíte. Neprodleně provedu nátěry slabou vrstvou synteticko-olejovou lazurou, která ochrání před oxidací, mikro prachem a vzdušnou vlhkostí, ale umožňuje dřevu dýchat. Z devadesáti devíti procent si dohlédnu i na instalaci díla, s tou mi pak často pomáhá syn Radim, pak teprve je pro mě práce hotová. Ale ne zdaleka. Dílo začne zcela přirozeně schnout, vypraskávat, zraje - je to přečerstvé dřevo. Proto se po roce na něj přijedu podívat a vše, co je potřeba, opravím, tzv. vyšpánuji. Špána je zkosený kousek lípového dřeva, který se spolu s lepidlem

vklepe do praskliny (lípa je měkká, proto pěkně vše zacelí a netrhá), vše se slícuje, přebrousí, barevně sladí a nakonec natře. Tato údržba je můj „patent“ a málokdo z řezbářů ji dělá.

Mnoho úsilí je ukryto v každém vašem díle. Není škoda, že se jedná o materiál, který jistě není nejtrvanlivější? Vždyť kamenná socha přetrvá o mnoho déle.

Máte pravdu, kámen je trvanlivější, ale na dřevo si raději sáhneme, přivoníme k němu, je více kontaktní. A dokáže nasát a předat naši energii, je to náš věrný a spolehlivý kámoš od narození, až do smrti... A taky stejně pomíjivý, jako my.

Dřevo je rovněž dostupnější než kámen, práce jen do kamene, by mě neuzivila - je to velmi drahá záležitost, kterou si nemůže dovolit běžný člověk, proto se dělá sporadicky. A když je to zakázka pro veřejnost, strhne se o ni rvačka na umělecké akademické půdě. Do těch výšin se já, jako sochař samouk, nedostanu, musel by mě jedině oslovit mecenáš.

Díky práci se dřevem mám velmi bohatou praxi, zkusila jsem si ledacos, to by se mi u kamenosochařství nikdy nepodařilo.

Ale kámen - pískovec mám taky ráda, už jsem z něj dělala dvě půlmetrové svaté Barbory a pár drobných artefaktů a do budoucna s ním počítám ve větší míře. Pracovat s kamenem: pískovcem i mramorem je kupodivu snazší, dřevo má daleko více vrtochů, není tolik předvídatelné, má více fází opracování, více se s ním naděláte.

Musím se taky zmínit, že se stále více zabývám i prací s kovem - je často součástí mých soch i lavic. A baví mě velmi.

Pokud je osobitý (a často skrytý) charakter každého konkrétního materiálu součástí tvůrčího procesu, musí nutně docházet ke kolizím mezi ním a autorovým záměrem, které mohou vést, až k selhání. Jak často se to stává?

Pokud se ptáte, zda jsem něco někdy pokazila, tak v tomto smyslu opravdu ne. Nemůžu si to dovolit, nejsme v zalesněné Kanadě, kde je spousta kvalitních a skvělých stromů na každém kroku. Navíc často pracuji s unikátními kmeny, které nejdou nahradit, jsou jedinečné. Proto pracuji pomaleji, s velkým rozmyslem, pokorou a nechám se vést svou intuicí, zkušenostmi a tím, co mi nabídne strom svým vzrůstem a proporcemi. Je to můj partner, a když mu dám prostor a budu ho respektovat, může mé dílo v konečném důsledku velmi obohatit.

Malý příklad: když tvořím z kmene sochu, začnu nejprve tvář a nedělám hned velké úběry okolo hlavy. Musím si totiž nechat materiál, kdyby se objevil suk, abych mohla tvář posunout. Už jsem to musela párkrát udělat a ve výsledku pak byla socha živější a lepší...to je to tvořivé partnerství s materiálem, se stromem.

Taky mám zásadu, že když mi práce nejde dobře od ruky, nebo si nejsem nějakým řezem jistá, tak ji, pokud to jde, přeruším na pár hodin, nebo odložím až na druhý den. Samozřejmě, mé začátečnické práce nejsou dokonalé, ani ty dnešní, pořád se učím a jdu kupředu, ale vždy se snažím v ten daný moment udělat tu práci dle svých momentálních schopností co nejlépe. A za pár let to zas bude o stupínek lepší. Ale to není chyba, to je přirozený vývoj.

Víme už, jak socha vzniká. Jak vznikají jednotlivé motivy? Jedná se převážně o zadání zakazníka, nebo se dají sochy dělat tak říkajíc „do šuplíku“?

Za ty roky, co vyřezávám, jsem se vypracovala na takovou úroveň, že mám svou vlastní tvorbu, svůj nezaměnitelný styl. Zvládám realistické pojetí až po snové stylizace, či moderní zkratku. Škála mých prací je opravdu velmi široká: od sošek a soch, basreliéfů, portrétových byst, betlémů, krabiček, vycházkových holí, až po zahradní lavice, zvonice, kláty, čmelíny, sluneční hodiny atd. Ráda dělám opravy čehokoliv, např. dřevěných částí bicích hodin (tzv. čelenek) i loutek. Proto když mě dnes osloví zákazník, většinou má díla už někde viděl a můj rukopis se mu líbí, což je základ.

A buď mě požádá o práci na konkrétní téma, nebo vše ponechá plně na mé fantazii. Někdy se stane, že zakazníkům nápad není z různých důvodů vhodný, tak se ho snažím přimět uvažovat jinak, poradit mu, protože mám větší vhled a „kūži na trh“ ponesu já. Ale jak už jsem zmínila: téma řezby musí mít příběh, nebo logický důvod a dílo musí pasovat přesně na dané místo. Proto je každá má práce originál. Na sklad opravdu nedělám.

Ve fotogalerii na vašich webových stránkách jsem si všiml i několika sakrálních prací. Předpokládám, že zde zadavatel vždy přichází s konkrétní představou vycházející z ustálených výtvarných praxí. Je zde přesto i prostor pro autorskou invenci?

Pokud to není žádost o kopii nějaké zničené sochy, snažím si ten prostor pro svou invenci vždy udělat. Proto musím ty lidi pro svůj nápad získat, ukázat jim, že jiný úhel

pohledu by byl daleko lepší. Je to samozřejmě i o jejich důvěře v mou práci. Určitá zkosnatělost, strach z nového tam je vždy. Když se pak shodneme, nakreslím návrh, nebo zhotovím model. Například pro Boží hrob se svatostánkem v kostelích ve Vřesině a Krásném Poli, jsem vyrobila funkční dřevěné modely v měřítku 1:10. Z nich pak vycházel i mistr Jan Budzel ml., který prováděl veškeré stolařské práce. Ale u těchto dvou Božích hrobů jsem musela nejdříve farníky přesvědčit, že Boží hrob nemusí být ztělesněním celé Kristovy postavy, že naprosto postačí jen jeho umučená tvář. Navíc Boží hrob ve Vřesině je provedený jako nástěnný otevírací vyřezávaný obraz, ten v Krásném Poli má podobu dubového rohového stolu s nástavbou, která je pohyblivá a dá se nastavit na více funkcí, tedy opravdu velmi netradiční. V tomto jsou oba Boží hroby unikáty. I pamětní kříž k výročí vysvěcení krásnopolského kostela jsem pojala jinak. Namísto klasických trámů tvoří střed kříže dva kované točené hrubé železné pruty, kolem nich jsou pak dubové fošny s prořezanými trny. Kříž stojí přímo u kostela v Krásném Poli, je vysoký čtyři metry a už je to společná práce se synem Radimem, má na ní lví podíl.

A takových prací mám v sakrální tvorbě více. Velmi si těchto jedinečných příležitostí vážím a všem, kteří mi svou důvěru dali, velice děkuji.

Mnozí umělci mají svá životní témata, ke kterým se vrací v průběhu celé své tvorby. Máte takové téma i vy?

Mým nejvíce sochaným tématem je žena a ženský prvek vůbec. Od reálné sakrální tvorby světic - svaté Hedviky, Zdislavy z Lemberka, až po stylizace aktu ženského těla nebo jeho torza. Krása ženy je nevysychající studnicí inspirace a je velmi žádaná do bytů i zahrad.

Ráda ženy vyřezávám i s dětmi, není větší symbol míru než socha kojící matky.

A ženský akt je veliký kumšt a vždycky obrovská výzva.

A ze stylů nejvíce obdivuji secesi: floristickými i geometrickými secesními prvky včetně náladových maskaronů často zdobím lavice, nebo zvoničky, ve dřevě se vyjímá nádherně a nikdy se jí snad nenažím..

Děkuji za příjemný rozhovor. Přeji radost z tvorby a mnoho osvětlených zadavatelů.

Rádo se stalo, děkuji.

Ptal se Daniel Žitník.

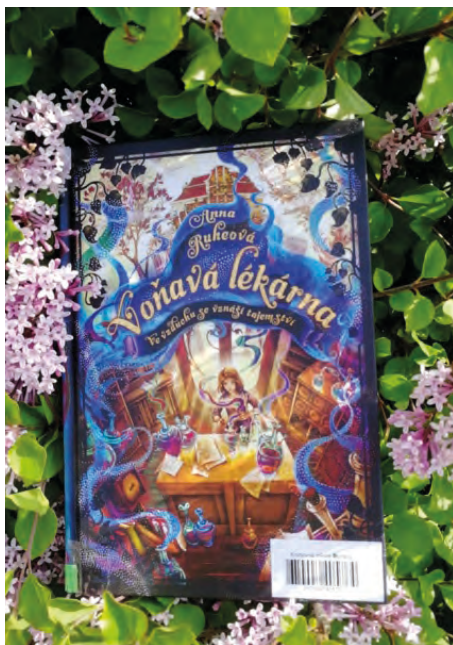
Tipy z naší knihovny

Voňavá lékárna - Anna Ruheová

Tuto knihu bych doporučila všem, kteří mají rádi dobrodružné příběhy s detektivní zápletkou.

Lucie a její mladší bráška Ben se s rodiči přestěhují do staré vily. Lucie se brzy dozvídá, že místní lidé o jejich vile vypráví strašidelné historky. V pekárně se seznámí se sousedem Matsem a všichni tři se vydávají prozkoumat starou vilu. Během průzkumu objeví podivnou místnost plnou lahvíček parfémů. K čemu slouží? Kdo je sem dal? Na tyto otázky dostanete odpověď, když si knihu přečtete.

Doporučený věk 9 let, ale to je pouze orientační, já jsem zářný příklad toho, že věkové omezení v podstatě není.

Až uvidíš moře - Scarlett Wilková

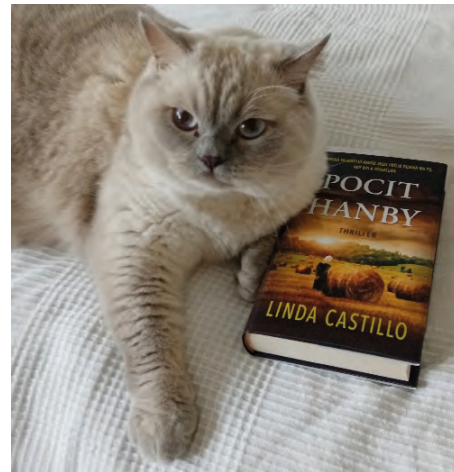
Scarlett Wilková je česká novinářka, jejíž kariéru provázely mimo jiné rozhovory s Řeky, kteří se dostali do Česka během občanské války v Řecku ve 20. století. Právě toto téma autorku zaujalo natolik, že se jím inspirovala při psaní knihy Až uvidíš moře. A je dobré, že se tak stalo, jelikož téma, které kniha obsahuje, je rozhodně neotřelé a zároveň velice lákavé.

Knihy popisuje životní osudy dvou řeckých děvčat, které se samy ocitají v Česku právě z důvodu výše zmiňovaných událostí. Autorka skvěle vykresluje kontrast mezi Řeky a Čechy na pozadí nelehkých dějin Československa v druhé půlce 20. století. Rozdíly povah, smýšlení a nátur, neustálý strach z režimu a vyzvědačů, řecká kultura, řecké ostrovy, hledání sebe sama v cizím státě, mezi cizími lidmi, kteří odsuzují odlišnost. Postupné smíření s minulostí, potlačované emoce, uvědomění až ve chvíli, kdy už je příliš pozdě. Tohle všechno a samozřejmě ještě mnohem více je součástí románu, který rozhodně stojí za přečtení.

Pocit hanby - Linda Castillo

Pro milovníky thrillerů je další kniha ze série s policejní náčelnicí Kate Burkholderovou příjemná jednohubka. Po nálezu zavražděné amíšské babičky a zmizení její sedmileté vnučky začíná nelítostný souboj s časem, kde každá hodina navíc mluví v neprospěch malé Elsie. Děj zde plyne jako voda, jste napjatí, jestli se podaří zachránit unesenou dívku včas nebo bude veškerá snaha o nalezení brutálního

vraha a únosce marná. Zdá se, že tento zločinec není se svou pomstou u konce. Přibudou nové střípky do kaleidoskopu ze života amíšů a jejich soužití s englishers. Než se nadějete, je konec knihy. Ano, nejsem úplně objektivní, hlavní hrdinka patří k mým oblíbeným. Všem, kteří se rozhodnou strávit v Ohio nějakou dobu, přeji příjemnou četbu.

Vážení návštěvníci knihovny ve Svínově, od 1. září je změna v běžné půjčovně době pobočky. V úterý zde již nebudeme do 18:00 hod., ale pouze do 15:00 hod.

Půjčovni doba od 01. září 2022:

PONDĚLÍ	8.00 – 18.00
ÚTERÝ	8.00 – 15.00
STŘEDA	ZAVŘENO
ČTVRTEK	8.00 – 18.00
PÁTEK	8.00 – 15.00

Martina Pilná

Poučení stárnoucího psa

Už nejsem hravý štěně, ani mladý vlčák. Prostě kousek po sedmi psích letech. Rozvernost a nezávislost pryč a u nohy koule odpovědnosti. Konec šprýmování. Před šesti léty vzniklo multifunkční hřiště na ulici E. Rošického. Je hojně navštěvováno zejména mládeží. Máme radost.

Trochu jsme bojovali s (ne)pořádkem, ale nakonec se to nějak zvládá. (Díky, paní Kubánková a pane Gelnare.) Mimo obvyklých plechovek a „petek“ se tam hojně objevovaly tři centimetry dlouhé a jeden centimetr široké sáčky naplněné bílou hmotou.

Stárnoucí psi netuší, na čem „jedou“ dnešní štěňata. Po troše pátrání bylo jasno. Jedná se o nikotinové sáčky. Jsou to náhražky cigaret. Vkládají se pod ret a postupně se z nich uvolňuje nikotin, který se vstřebává skrz ústní sliznici. Obsah nikotinu je orientačně od 6 do 15 (výjimečně přes 30) miligramů nikotinu na sáček. (Jedna běžná cigareta má 8-10 mili-

gramu nikotinu, ze kterého kuřák vstřebá cca 1 miligram.) Sliznicí dutiny ústní se ze sáčku vstřebá 10 – 20% nikotinu řekněme v průběhu 30 minut „cumláni“. Sáčky jsou baleny po 20 kusech v kruhových krabičkách, kterým se říká puk, protože tak vypadají. Ochucovány jsou mnoha příchutěmi: mentol, káva, máta, mandarinka, lesní ovoce, meloun, třešně, jahody ... ale i gumoví medvídci, cukrová vata, ovocné bombóny ... Pro jejich prodej neplatí ŽÁDNÁ věková omezení. (Obtížně se stárnoucí pes brání myšlence, že jsou snad chutě určeny dětem.) Český výrobce na svých internetových stránkách návod na užívání nikotinových sáčků zahajuje: „Hygiena first - Než se vůbec pustíte do

manipulace s nikotinovými sáčky, měli byste mít řádně umyté, případně vydezinfikované ruce.“ Paralela s pravidly fixovaných v důvěrném bezpečí mateřské školy je zřejmá. Někdo nám útočí na děti! Bez regulace, bez pravidel, bez skrupulí. Sice bývá na krabičkách symbol červeně přeškrtnuté osmnáctky s textem: „Pouze pro dospělé“, ale vzhledem k legislativní mezeře, která sáčky z pohledu věkové dostupnosti doposud neukotvila, jde spíše o výtvarný prvek.

Kvůli absenci kouře není užívání nikotinových sáčků spojeno s výskytem rakoviny plic. Toto vedlo ve Švédsku, kde byly sáčky původně vyvinuty, k poklesu výskytu zmíněné choroby. Nicméně princip

je založen na vstřebávání vysoce návykového nikotinu (v našem případě dětmi a mladistvými). Stárnoucímu psu jeden ze psích adolescentů tvrdil, že je sáček mnohem zdravější, než cigareta. Ano, také kudla v zádech je zdravější než sekerka v lebce.

Zřejmě jsou sáčky pro většinu čtenářů novinkou a věcí neznámou. Stárnoucí pes tedy zakoupil jedno balení sáčků. Od prázdného balení nalezeného na „Rošanovi“ se lišilo pouze příchutí. „Co zvládnou ta štěňata, dám přece taky,“ pomyslel si stárnoucí pes a vložil sáček do úst. Štípalo to a páliło. Příchut' Tropic breez věc nezachránila. Po deseti vteřinách letěl sáček do koše. Obdobně panicky reagoval

i další stárnoucí pes panicky přijímající svůj první sáček. Fakt to není alespoň na úrovni 15 mg nikotinu na sáček nic příjemného. Proto ty soft a light verze. Každopádně zde máme, dle množství použitých sáčků odhozených na „Rošanovi“, početnou skupinu nezletilých zkušených uživatelů. Je znám i případ, kdy uživateli bylo 12 let. Napříč republikou se s problémem potýkají školy. Zvýšené absence z důvodu žaludečních nevolností a použité sáčky v koších bývají průvodním jevem. A co Svinov? Pohoda. Jdeme s dobou. Dá se to koupit i ve „večerce“ naproti škole. Zákonodárci mlčí. Tak je to na stárnoucích psech, ať to těm štěňatům vysvětlí.

Daniel Žitník

Svinovské mosty

Nejstarší zmínkou o svinovském mostě je smlouva z roku 1558 mezi Petrem Bzencem a ostravskými měšťany o výstavbě mostu přes řeku Odru v katastru Svinova. Most však skutečně postavil až jeho bratr Fabián Bzenec pravděpodobně někdy mezi léty 1569 až 1572. V průběhu třicetileté války (1618 – 1648) byl most zbořen a opět vystavěn až asi kolem roku 1700. V roce 1723 už u něj stála panská krčma. Krčmářem byl Ondřej Chamrad.

V letech 1740 až 1742 vedlo Pruské království válku s Habsburskou monarchií, kterou dnes známe jako první slezskou válkou (je součástí válek o rakouské dědictví). Možná si vzpomínáte na populární seriál České televize o habsburské panovnici Marii Terezií, který napadení monarchie a útok na nástupnictví mladé císařovny umělecky ztvárnil. Marie Terezie monarchii i své nástupnictví obhájila, nicméně územní ztráty pruského Slezska (včetně Hlučínska) z první slezské války se napravit nepodařilo.

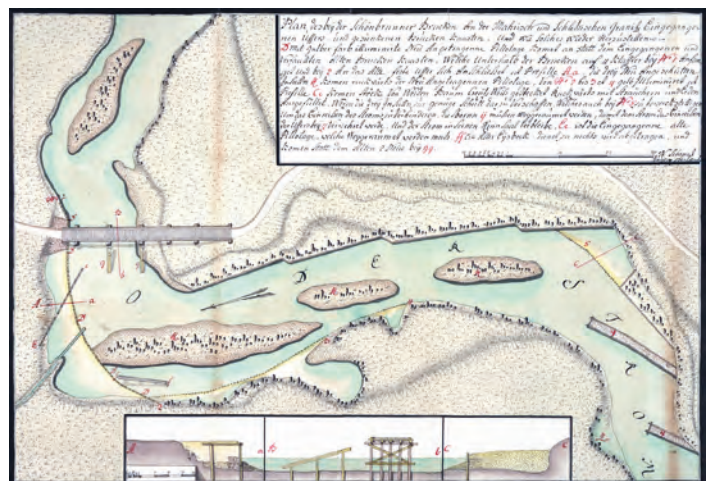
Zachycení původního a nového dopravního spojení mezi Ostravou a Opavou po roce 1775

Hlavní spojení mezi Ostravou a Opavou vedlo až do slezských válek přes Hlučín. Po výše popsaných územních ztrátách monarchie přistoupila ke zbudování nového dopravního spojení. Tím byla říšská silnice z Opavy přes Moravskou Ostravu až do Těšína dokončená v roce 1775. (Současná ulice Opavská/28. října

Smlouva mezi ostravskými měšťany a Petrem Bzencem o stavbě mostu přes Odru

vede v její přibližné trase.) Z let 1767 až 1777 se nám zachovalo několik plánů umístění svinovského mostu přes Odru, které nepochybně s výstavbou silnice souvisí.

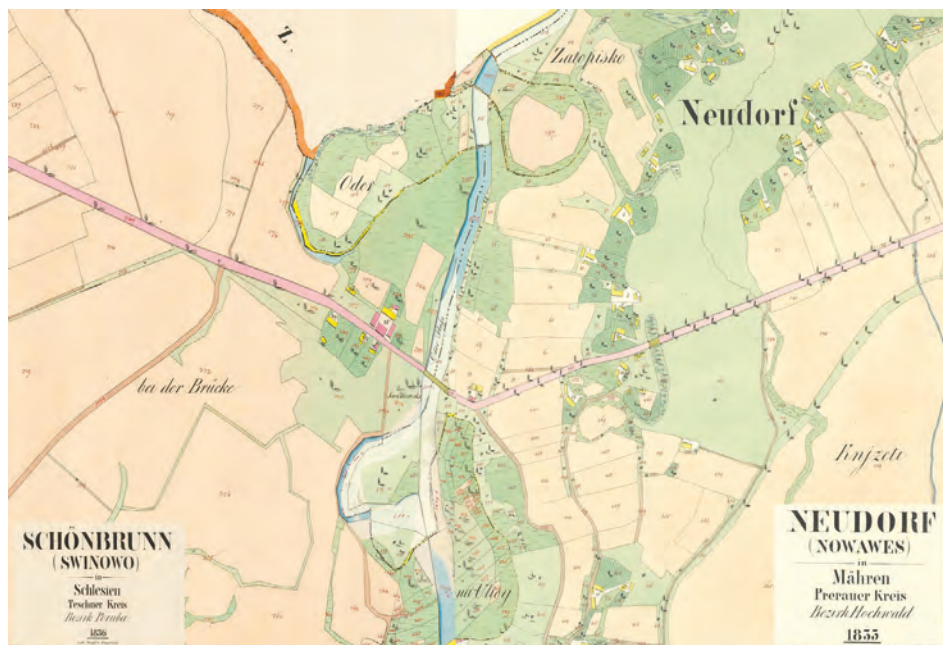

Od roku 1764 u mostu stála socha Svatého Jana Nepomuckého. Je to jediná dochovaná připomínka mostu, kterou dnes můžete vidět u vchodu na hřbitov třebovického kostela. Socha na svém původním místě stála až do roku 1933. Pak ji zakoupila spisovatelka Marie Stona, která byla držitelkou třebovického zámku, údajně za fůru sena.

Socha Jana Nepomuckého od svinovského mostu

Císařské otisky stabilního katastru z let 1833 a 1836 zachycují hostinec i sochu Jana Nepomuckého a především upřesňují polohu historického mostu přes Odru. Ten se nacházel na spojnici dnešní ulice U Bořilka a sjezdem do Dubí z rampy ul. Opavské tj. přibližně uprostřed mezi starým železničním mostem vítkovické dráhy a současným mostem přes Odru.

Císařské otisky stabilního katastru zachycující most přes Odru

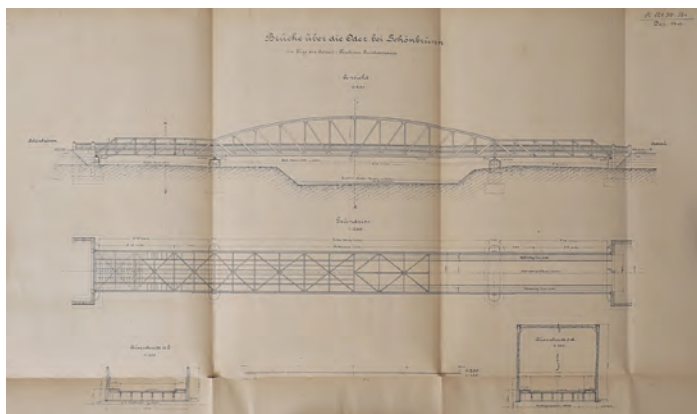
V roce 1847 byl zahájen provoz na Severní dráze císaře Ferdinanda v úseku zahrnujícím i svinovskou stanici (oficiální název Svinov – Vítkovice). Od tohoto období můžeme hovořit o svinovských mostech. Jednalo se o most přes Odru, most přes železniční trať a most inundační. (Inundační most je most chránící hlavní most přes říční tok v případě povodně. Jedná se o rozměrný propustek, který umožňuje protečení vod vylitých z koryta řeky).

Mapa zachycující most přes železnici i most přes Odru vč. nového železného mostu

V roce 1898 vystavělo Vítkovické horní a hutní těžířstvo již z fotografií známý železný most přes Odru. Náklad na jeho výstavbu činil více než 55 tisíc zlatých. Jednalo se o nýtovanou příhradovou konstrukci podepřenou dvěma pilíři na březích Odry. Současně měl být přestavěn i most inundační. Jeho dřevěná konstrukce však byla nakonec nahrazena konstrukcí betonovou až v roce 1926. Železný most přes Odru odolal několika povodním v první polovině 20. století. K jeho významnému poškození došlo až v roce 1945. Ustupující německá vojska jej strhla aby zpomalila postup Rudé armády. Po osvobození byl zbudován provizorní most dřevěný a v roce 1946 byl železný most opět opraven.

Plán železného mostu přes Odru

Železný most přes Odru

Úsek svinovských mostů však postupně přestával stačit kapacitnímu nárůstu dopravy. Proto v druhé polovině 50. let 20. století dochází k jeho první masivní přestavbě. Železné mosty byly nahrazeny mosty železobetonovými, byl vyvýšen násep ulice Opavská a inundační most byl zrušen. Před touto stavební úpravou byl Svinov napojen na ulici Opavskou prostřednictvím dvou křižovatek. První byla křižovatka s ulicí Bíloveckou (s historickými názvy: Wilsonova, A. Hitlera, Dr. E. Beneše, Stalino-va). Druhou byla křižovatka s ulicí Jiráskovou v těsné blízkosti mostu přes železnici. Ulice Jiráskova se nacházela přibližně v trase dnešního (pruhovaného) chodníku mezi zastávkami Svinovské mosty a nádražím ČD. (Její budovy byly zbourány až v 80. letech 20. století a mezi nejznámější tamní provozovny patřila restaurace U Šimka.) Díky navýšení náspu k mostu přes železnici již nebylo dopravní napojení z ulice Jiráskova možné. Pěší přístup byl na zastávky MHD na mostě byl uskutečněn prostřednictvím šikmé rampy a schodů.

Pravděpodobně v roce 1978 byla zahájena výstavba svinovských mostů v dnešní trase. Doprava byla svedena dnešním zeleným pásem pod náspelem ul. Opavská k budově čistíren, od kterých se vracela zpátky na původní most přes železnici. Tímto dopravním řešením vznikl prostor pro výstavbu nových

Letecký pohled na mosty nahrazující železný most z roku 1898

svinovských mostů. Pro lepší představu si popíšeme níže uvedený letecký snímek. Je na něm patrné svedení dopravy z ulice Opavská (A). Pokračování dopravy po starém mostě až na ulici U Boříka (B). A dále budování nových svinovských mostů včetně násypů a ramp (C). Nové svinovské mosty byly uvedeny do provozu 7. 11. 1983 na výročí VŘSR a dokončeny v červenci následujícího roku.

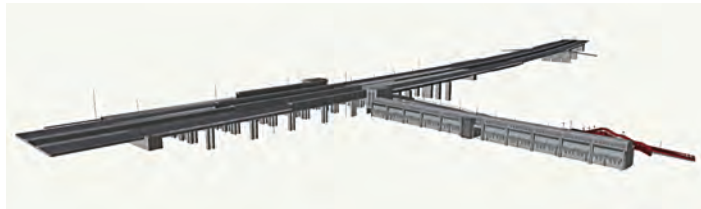
Letecký snímek zachycující výstavbu současných mostů

V době svého vzniku byly autobusové zastávky na mostech opláštěny trapézovým plechem a tramvajové zastávky neprůhlednými skleněnými lamelami. Schodiště z jednotlivých nástupišť byla napojena na příčnou chodbu pod tělesem mostů, ze které vedly schody ve dvou schodišťových věžích na každé straně mostu a rampa směrem k nádraží. Zastávky na mostech nebyly bezbariérově napojeny, což bylo značnou komplikací pro maminky s kočárky a diskvalifikační bariérou pro vozíčkáře.

Rok 1991 je rokem kolaudace Svinovského platu. Měla to být stavba spojující významný dopravní uzel MHD s novým železničním nádražím a nově plánovanou infrastrukturní i obytnou zástavbou. Z plánů zbylo jen postavené plato, které díky absenci navazujících staveb nemohlo plnit svou funkci spojovacího koridoru. Tak se z něj stala tržnice přetékající i na vedlejší nezaštatvené plochy. Stánky v platu byla svým způsobem vyšší třída zboží i prodeje. Stánky pod platem vytvářely tehdy častou tržnici převážně vietnamských prodejců tvořenou řadami stolů a víceméně improvizovaných přístřešků. Kultura prodeje byla dnes již nepředstavitelná. Hlad po novém zboží, které před rokem 1989 nebylo dostupné, ekonomicky ospravedlňoval její existenci. Ze zadní části platu bylo nádraží napojeno prostřednictvím dvou železných ramp. Jedna byla tvořena soustavou zastřešených schodišť, druhá bezbariérovým klikatícím se chodníkem.

V roce 1992 byly zbudovány výtahy na tramvajové zastávky a v roce 1993 prošla nástupiště výraznou rekonstrukcí. Opláštění zastávek bylo nahrazeno vyzděními a prosklenými výplněmi. Soustava mostů byla v roce 2001 doplněna o most dálniční. Technický stav plata se v novém tisíciletí zhoršoval. V roce 2010 bylo zbouráno. Pro stavbu je 19 let krátkou dobou existence, přesto se díky samovolně nalezenému účelu plato zapsalo do povědomí prakticky všech obyvatel Ostravy.

3D model svinovských mostů a plata z konce 20. století

Současná podoba

V roce 2012 byly mosty přes ulici Bíloveckou přestavěny do současné podoby. Po desetiletích neutěšeného vzhledu konečně získaly důstojnou podobu.

Daniel Žitník

Pokud Vás téma zaujalo, další informace naleznete na autorově YouTube kanále.

SVINOVSKÁ PĚTKA

KOMISE PRO
KULTURU, MLÁDEŽ
A SPORT PŘI RADĚ
MOB SVINOV

8.10.
2022

Harmonogram rozmístění velkoobjemových kontejnerů (nábytek, koberce, matrace, apod.) - PODZIM 2022

Společnost OZO přistavuje a odváží velkoobjemové kontejnery v průběhu pracovního dne, obvykle nejpozději do 14 hod.

č.kont.	ulice	upřesnění	datum přistavení	datum odvozu
1	ul. Psohlavců	naproti domu čp. 422	10.10.2022	11.10.2022
2	ul. Lelkova	konec komunikace (parkoviště)		
3	ul. Stanislavského	nad parkem naproti domu čp. 528		
4	ul. Mičurinova	křižovatka s ul. Tichou (parkoviště)		
5	ul. Bílovecká	mezi domy čp. 115 a 117	11.10.2022	12.10.2022
6	ul. Stanislavského	naproti domu čp. 582		
7	ul. Polanecká	vjezd vedle domu čp. 68/1		
8	ul. F. a A. Ryšových	křižovatka-ulice V Dubí (vedle garáží)	12.10.2022	13.10.2022
9	ul. Bří Sedláčků	parkoviště u potravin Jarmar		
10	ul. Polanecká	naproti prodejny Autoprogres		
11	ul. Luční	naproti Rybasporu		
12	ul. Elektrárenská	před telefonní budkou		
13	ul. Jelínkova	na křižovatce s ul. Dr. Kudely		
14	ul. E. Rošického	u křižovatky s ul. E. Trioletové	12.10.2022	13.10.2022
15	ul. E. Rošického	u křižovatky s ul. E. Trioletové		
16	ul. E. Rošického	před domem čp. 1072/2-obratiště		
17	ul. Urbaníkova	parkoviště nad Domem služeb		
18	ul. Urbaníkova	parkoviště nad Domem služeb		

Děti v mateřských školách se nenudily

Předškolní děti z mateřských škol jezdily každou středu po dobu deseti týdnů na Bazén Mexiko. Tento malý útulný bazén se nachází v oblasti Slezské Ostravy. Pod vedením certifikovaných lektorů se učily odbourat strach z vody, základy bezpečnosti při pobytu v bazénu a samozřejmě základy plavání. A není divu, že nejlepší hodina byla ta poslední, kdy si mohly v bazénu pořádně zařádit. Domů si také dovezly krásný diplom. Věříme, že se jim některé nové zkušenosti teď v létě hodily.

Stejně tak si děti užily i zotavovací pobyt v přírodě, kde jsme s dětmi chodili na výlety, tančili, zpívali i odpočívali. Děti bez problémů zvládly průtrž mračen, noční bouřku, a hlavně odloučení od rodičů. Pro většinu to byl totiž první takový pobyt mimo jejich postýlky doma. Děti i my paní učitelky jsme školku v přírodě ve zdraví zvládly.

Než jsme se nadáli, děti měly za sebou výlety a předškoláci také zápis do ZŠ. Bez jednoho by se ale konec školního roku ne-

obešel. Tím je samotné pasování na školáky. Jako každý rok se tohoto úkolu zhostila paní ředitelka naší základní školy. Děti si pro rodiče připravily také krátké vystoupení. Nejedno oko rodičů i prarodičů nezůstalo suché. Z jejich malých školkových dětiček se najednou stali velcí školáci. Přejeme všem dětem klidný a pohodový nástup do školy, který už se teď ke konci prázdnin opravdu blíží.

Kolektiv MŠ

Návštěva Národního muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm

Konec školního roku je vždy i ve znamení výletů. Děti z mateřské školy Polanecká navštívily Valašskou dědinu v Rožnově pod Radhoštěm. Mohly se podívat, jak žili lidé ještě na počátku 20. století. Seznámily se s prací kováře, podívaly se, jak se vyrábí březová metla a jak se v minulosti pekl chleba. Děti také velice zaujal statek s do-

mácími zvířaty. Od průvodců děti získaly na památku i pěkné letáčky s informacemi a s úkoly na domácí vyplnění. Všem se výlet moc líbil, počasí přálo, děti si odvážely z výletu mnoho nových zážitků a těšily se, že se do dřevěného městečka vrátí znovu spolu se svými rodiči.

Kolektiv MŠ Polanecká

Devátáci v přírodě

Není překvapením, že si žáci devátého ročníku na konci června chtěli užít co nejvíce času společně. Začalo to zotavovacím pobytem v jesenických Karlovicích, kam jsme všichni zvládli docestovat vlakem. Ačkoli se zdálo, že podle předpovědi budeme akorát sedět v penzionu, opak byl pravdou. První den jsme částečně poznali okolí přírody a zahráli si pár her na rozproudění. Největší úspěch však sklídl kvíz na pohádkové melodie ☺. Další dny jsme trávili ve sportovním areálu, zahráli si volejbal, ringo, fotbal, vybíjenou, dokonce se třídy proti sobě postavily ve stavění hradů z písku. Nenapadlo by nás, že devátáky zaujmou i šnečí závody. Mimo prostory penzionu jsme se vydali i na několik výletů. Prošli jsme se do nedalekého měs-

tečka Vrbno pod Pradědem, kde si děti mohly dokoupit zásoby mlsání na odpolední klid a večery. Dokonce jsme objevili novou stezku podél řeky. Celodenní výlet jsme podnikli následující den, na svačinu jsme dostali pořádný řízek, domácí koláče, abychom snad nezahádlí. Dojeli jsme přímo z Karlovic autobusem do Karlovy Studánky a odtud pak až na Ovčárnu na Malé Morávce. Tam jsme se rozhodli, že navštívíme své spolužáky ze školy, jelikož ti si užívali pobyt na Kurzovní. Poté jsme pokračovali na vrchol Praděd, tam jsme se kochali výhledy, nasvačili se a následně scházeli dolů zpět do kouzelného lázeňského městečka Karlova Studánka. Někteří odvážlivci zdolali žlutou stezku spolu s panem učitelem a prošli si tak dobrodruž-

nou cestu podél Bílé Opavy. Samozřejmě i po modré to pro některé byl zážitek ☺. Dole jsme se všichni sešli u vodopádu, kde jsme se osvěžili a následně si prošli krásné místo a nakoupili hromady lázeňských oplatek. Moc jsme se už těšili na večeri a po celodenním vyhládnutí jsme si ještě udělali táborák a opekli si buřty. Nálada byla úžasná, děti zpívaly u ohně a u toho se držely kolem ramen, celé to bylo velmi dojemné, takové rozlučkové. Poslední den si někteří rádi odpočinuli, jiní se ještě rádi podívali na zatopený lom Mořské oko. Závěrečný večer nás čekalo pohoštění v jídelně, spousta jídla a pití, a hlavně závěrečná diskotéka. Domů jsme přijeli unavení, ale spokojení ☺.

Nikol Fabiánová, učitelka ZŠ

Rozloučení s deváťáky

Po pobytu v přírodě už nám zůstal jen čas na to, abychom se rozloučili se školou, ve které jsme společně trávili nejvíce času. Ačkoli nám to covidová pandemie na nějaký čas znemožnila, snažili jsme se to dohnat co nejvíce v devítce. Naše rozloučení proběhlo v kulturním domě v Nové Vsi.

Žáci krásně vyzdobili sál, připravili pohostění i zábavu pro učitele a rodiče. Ukázali svá nacvičená taneční vystoupení, pustili prezentace z fotek a natočený film o naší škole, nezapomněli ani na zajímavý kvíz, čímž velmi pobavili publikum.

Poděkovali svým učitelům krásnými dárečky a na úrovni se s nimi rozloučili. Poté proběhlo slavnostní šerpování s pomocí paní ředitelky a místostarosty.

Po oficiální části si žáci užili společnou zábavu až do pozdních hodin, zakrojili dort, zpívali a tancovali ☺.

Nikol Fabiánová
učitelka ZŠ

IT výzva 2022

Na naší škole se stává tradicí, že se vybraní žáci pátých ročníků účastní soutěže IT výzva. Tuto akci připravuje tým učitelů ze svinovské základní školy. Téma letošní výzvy bylo – sestavení plašičky ptactva pro moravského pěstitele vína. Žáci pracovali ve dvojicích a během tří hodin

OSTRAVA!!!

se museli vžít do role programátora, konstruktéra, režiséra a manažera. Při stavbě využívali robotickou stavebnici Lego Wedo, dále pracovali s iPady, na kterých museli jednotlivé funkce naprogramovat, průběh stavby zaznamenali pomocí aplikace StopMotion. Vše nakonec propojili

v programu iMovie a vytvořili krátký film, ve kterém celý svůj projekt prezentovali. Úroveň odevzdaných prací byla velmi vysoká, porota tak měla velmi těžkou práci vybrat ty nejlepší. Vítězné týmy si odnesly velmi hodnotné ceny.

Tato soutěž je realizována v rámci projektu „Škola vážně i nevážně 2022“ financovaného z rozpočtu Statutárního města Ostrava.

Vladimír Dedek
učitel ZŠ

Zotavovací pobyty žáků základní školy

Stalo se ve svinovské škole již tradicí, že vždy na konci června vyjíždějí žáci na zotavovací pobyt. Proticovidová opatření v posledních dvou letech bohužel tuto tradici narušila. Možnost opět se k této oblíbené akci vrátit přijali žáci i pedagogové s velkou radostí.

Žáci prvního stupně pobývali v hotelu Zlatá Opavice v Holčovicích, kde po celou dobu byli zapojeni do celotýdenní hry, kdy se okolí hotelu proměnilo v ostrov Krakatau, který byl zničen sopečným výbuchem. Z dětí se stali první obyvatelé ostrova a jejich úkolem bylo ostrov prozkoumat a zno-

vu na něj přinést život. Užily si při tom spoustu legrace a her.

Žáci 6.-8. ročníku pobývali v Sporthotelu Kurzovní a program kurzu byl zaměřen na turistiku. Letos absolvovali celodenní túru přes Petrovy kameny a Karlov až na Hvězdu, vycházku na Švýcárnu, tradiční cestu prameny Opavy do Karlovy Studánky a samozřejmě nevynechali ani nejvyšší vrchol Moravy Praděd. Během svého pobytu se společně setkali i s žáky devátého ročníku, kteří pobývali v jesenických Karlovicích a naplánovali si celodenní výlet na Kurzovní. Ti kromě turistiky trávili chvíle ve spor-

ovním areálu, zahráli si volejbal, ringo, fotbal, vybíjenou, dokonce se třídy proti sobě postavily ve stavění hradů z písku. Uživali si posledních chvil, které společně se svými spolužáky a pedagogy mohli prožít.

Děkuji všem pedagogům za svědomitou přípravu všech zotavovacích pobytů a žákům naší školy za příkladné chování během organizovaných akcí.

Již nyní se těšíme na příští zotavovací pobyty, které plánujeme v Jeseníkách a Beskydech.

Iveta Komorášová
ředitelka ZŠ a MŠ Ostrava-Svinov, p.o.

Výtvarka ve Vídni

„Munch v dialogu“ - to byl název výstavy, kterou bylo možno zhlédnout do června ve vídeňské Albertině. Úžasné přehlídce děl norského umělce Edvarda Muncha a dalších velkánů malby 20. století, jejichž práce ilustrují Munchův vliv na umění dodnes, jako jsou Georg Baselitz, Andy Warhol, Miriam Cahn, Peter Doig, Marlene Dumas a Tracey Emin, a možnosti prohlédnout si jejich plátna zblízka, nejen na monitoru v počítači či v knížce jsme nedolali a vyrazili s uměnímilovnými žáky i jejich rodiči do Vídně.

Kromě čtyř pater výstavních prostor Albertiny, která nabízí i další expozice, ve kterých lze najít např. Pabla Picassa, Eduarda Moneta a spoustu dalších, včetně Michelangela či Dürera, jsme se přesunuli

do Kunstforsa, kde probíhala výstava dalšího velkánů současné figurální malby, Davida Hockneye.

A aby toho nebylo málo, na závěr jsme stihli ještě Hundertwasserhaus ☺

Za VO ZUŠ Lucie Otisková

Překvapení

Měli jste jako děti rádi překvapení? Naše děti je přímo milují. Proto jsme pojali poslední výlet školního roku jako překvapení. Děti nasedly do autobusu a neměly představu, kam vyráží. V batůžku měly připravenou svačinku a k tomu dobrou náladu. Autobus nás vyvezl kousek za Ostravu. Ocitli jsme se u malebného rybníku, nad kterým se tyčil pohádkový zámek Raduň. Princezna a komorník nás provedli vnitřními prostory. V známém zrcadle přání si děti něco přály a správně poznamenaly, že nemůžou říct co, protože by se přání nesplnilo. V zámecké zahradě jsme se nasvačili a také si ji prošli. Radost dětem udělalo také místní dětské hřiště plné různých herních prvků. Doprava byla financována z rozpočtu Statutárního města Ostrava – projektu Svět řemesel, kód 21/0778.

Za kolektiv MŠ E. Rošického Klára Sikorová

Svinov „v ulicích“

Ulice plné hudebníků, tanečníků a živé kultury, tři dny plné zábavy, smíchu a dobré nálady oživily Ostravu poslední červnový týden na FESTIVALU V ULICÍCH, letos poprvé v Porubě na Hlavní třídě.

A my už podruhé měli na starosti Dětský jarmark, kde naši šikovní žáci i další děti z Poruby a okolí měly možnost vyzkoušet si roli nejen mladého tvůrce, ale i prodejce. Davy kolemjdoucích tak mohly vybírat z nabídky vlastnoručně vyrobených šperků, mýdel, bloků, dobrot a spousty dalších originálních výrobků, osobitě nainstalovaných v krásných dřevěných stáncích, které nám pro tuto příležitost zapůjčil ÚMOB Poruba, za což mocrát děkujeme :)

Za VO ZUŠ Lucie Otisková

TÍŽÍ VÁS FINANČNÍ STAROSTI?

Přijměte pomoc sociálních pracovníků.

SOCIOPPOINT
místo prvního kontaktu

Bezplatná linka
800 700 650

E-mail
sociopoint@ostrava.cz

Více informací

Nebo navštivte sociální pracovníky na úřadu městského obvodu v místě vašeho bydliště.
Po telefonické domluvě můžou přijít i za vámi domů.

Osobně
Magistrát města Ostravy
Nová radnice, kancelář č. 51
Prokešovo nám. 8
Moravská Ostrava

PO 8.00-17.00
ÚT 8.00-12.00
ST 8.00-17.00
ČT 8.00-16.00
PÁ 8.00-12.00

OSTRAVA!!!

S rostoucími náklady na bydlení, energie, potraviny, dopravu a další výdaje se může i vaše domácnost dostat do finanční tísně. Co dál, jak z toho ven?

ZORIENTOVAT SE A ZÍSKAT PODPORU VÁM POMŮŽOU SOCIÁLNÍ PRACOVNÍCI

V Ostravě je široká síť bezplatné sociální pomoci a poradenství. Sociální pracovníky najdete na magistrátu, úřadech městských obvodů a v neziskových organizacích. Vysvětlí vám, na co máte nárok, pomůžou připravit formuláře k podání, hledat zaměstnání nebo bydlení, můžou vás i doprovodit k jednání na úřady.

SOCIÁLNÍ DÁVKY POMÁHAJÍ PŘEKLENOUT TĚŽKÉ OBDOBÍ

K navýšení příjmů vaší domácnosti můžete požádat o sociální dávky. Díky navýšení životního minima a úpravě podmínek přídavků na děti nebo příspěvku na bydlení, na finanční pomoc dosáhne mnohem více lidí. **Nebojte se o dávky požádat!** Žádosti jde na úřad práce poslat i elektronicky. K osobnímu jednání se můžete předem objednat on-line.

ZVAŽUJETE VZÍT SI PŮJČKU, FINANČNÍ ÚVĚR?

Hledejte napřed možnosti úspor a jiné způsoby zvýšení vašich příjmů (požádejte o dávky, zvýšení mzdy nebo si najděte brigádu apod.). Před podepsáním smlouvy o půjčce pečlivě zvažte své možnosti splácení a rizika úvěru, porovnejte více nabídek.

Pokud už dluhy máte a **hrozí vám neschopnost splácet**, začněte rychle jednat s věřiteli – požádejte o odklad nebo snížení splátek, hledejte společně možnosti řešení, dřív než poprvé nezaplatíte.

Podrobné informace o rizicích finančních produktů, řešení dluhů a tíživé finanční situace nebo domácím rozpočtu najdete na **webu Bezpečnější Ostrava v části Finance**.

**NEVÍTE, JAK NA TO?
VYUŽIJTE POMOC SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ A KONTAKTY
NA DALŠÍ STRANĚ.**

OSTRAVA!!!

Letní tábory PS Ještěř

Léto už pomalu končí, a tak je na místě se zde v krátkosti ohlédnout za našimi tábory.

Letošní 2. turnus se nesl v duchu kriminálního příběhu dle předlohy Agathy Christie - 10 malých černoušků. Na osamělý ostrov se sjíždí několik hostů. Namísto příjemného pobytu zde však hosté stanou před tváří spravedlnosti za činy z minulosti. Hosté postupně mizí, kdo má v tom všem prsty? Kromě celotáborové hry si vedoucí pro děti připravili Videostop a spoustu dalších her. Deštivých dnů bylo minimum, a tak jsme si mohli opět užít bohatého programu a odvézt si spoustu zážitků.

Poslední červencovou sobotu se nám vystřídaly turnusy a naši základnu obýval III. turnus. První dva dny byly deštivé, ale pak se už i na něj usmálo sluníčko. Děti měly letošní táborové téma podle známého seriálu La casa de papel. Proběhl také celodenní výlet na Švarnou Hanku a na Těšíňoky, kde se všichni koupali. V programu nechyběly hry, plnění bobříků a ani diskotéka.

Jednotícím prvkem obou táborů byla trika, která si děti samy mohly nabitkovat.

Na táborech jsme měli také řadu návštěv. Jako první se na nás přijeli podívat zástupci z Moravskoslezského kraje. Ten totiž podpořil pořádání letošních táborů ze svého rozpočtu částkou 50 tisíc korun. Další návštěvou byl starosta městského obvodu Svinov, který ze svého rozpočtu podporuje naši pravidelnou celoroční čin-

nost stejně jako Statutární město Ostrava. Zkontrolovat naše zázemí přijely dámy z krajské hygienické stanice spolu s Českou televizí. Jak jsme v kontrole hygienou obstáli se můžete podívat v archivu České televize či na našem facebooku.

Nám teď nezbyvá, než se zase celý rok těšit na opětovné shledání na našich milovaných táborech.

Za PS Ještěř Aleš Ovesný

Národní házenkáři informují ...

Házenkářská sezóna 2021/2022 se i přes „covidová“ opatření v podzimních a zimních měsících dohrála v plném rozsahu. Stalo se tak po dvou nedohraných soutěžních sezónách, kdy společnost trápila pandemie nemoci COVID. Naše družstva se v soutěžích pořádaných Svazem národní házené určitě neztratila. Družstvo mužů obsadilo v I. lize 7. místo, když k postupu do play-off nám chyběl pouhý bod. Družstvo žen v I. lize obsadilo ve skupině o udržení poslední 5. místo. V mládežnických kategoriích všechna žákovská družstva obsadila v oblastním přeboru 2. místo a svorně postoupila na Pohár ČR. Tyto turnaje probíhaly v různých koutech České republiky. Mladší žačky měly výhodu domácího prostředí a skončily na 5. místě. Mladší žáci v Chropyni obsadili 3. místo a vybojovali bronzové medaile. Totéž se podařilo starším žačkám v Plzni. Starší žáci v Ejpovicích na Plzeňsku sbírali hlavně zkušenosti a obsadili 5. místo. V oblastních přeborech hrála i dorostenecká družstva. Dorostenci

obsadili čtvrtou příčku. Dorostenky jsme bohužel museli z důvodu nedostatku hráček před začátkem jarní sezóny odhlásit ze soutěže. Dále nám poměrně dobře funguje družstvo minižactva (věk 5-9 let), které se pravidelně zúčastňuje turnajů pořádaných oddíly nejen v severomoravské oblasti. Nezapomínáme i na ty úplně nejmenší děti. Již před několika lety jsme založili skupinu „Kuřátka“, kam chodí cvičit děti ve věku 2,5-5 let.

Koncem srpna nám začala nová soutěžní sezóna. V I. lize budou opět bojovat muži o co nejlepší umístění. Do oblastních soutěží jsme přihlásili 6 mládežnických družstev, které budou usilovat o postup na vrcholné akce mládeže. Doufáme, že svinovská házená se v konkurenci týmů z celé ČR opět neztratí. Ve své činnosti budou taktéž pokračovat družstva minižactva a „Kuřátka“.

Toto vše bychom nemohli dělat bez podpory sponzorů. Proto bychom chtěli touto cestou poděkovat poskytovatelům

dotací a darů. Jedná se především o Statutární město Ostrava a Městský obvod Svinov, Českou obec sokolskou, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Moravskoslezský kraj a dárci z řad soukromých firem či fyzických osob, kteří nám poskytli v letošním roce finanční nebo materiální příspěvky na činnost, či dárky do oblíbené tomboly.

Srdečně zveme do našich řad děti a mládež, prostě všechny, kteří mají zájem o pohyb, sport a dobrou partu. Rozpisy tréninkových hodin jednotlivých družstev včetně kontaktů na trenéry naleznete na internetových a facebookových stránkách oddílu.

Zveme všechny fanoušky nejen na zápasy I. ligy mužů, ale i na zápasy všech mládežnických družstev. Těšíme se na vás!

DYCKY SVINOV!!!

Zbyněk Planka
předseda oddílu národní házené

Letní oddílové soustředění 2022

Letošní soustředění bylo rekordní, opět jedinečné a plné zážitků. Poprvé si vedoucí troufli vzít na soustředění více dětí než obvykle. A tak v neděli 7. srpna 11 vedoucích a jedna instruktorka přivítali na soustředění ve Staré Vsi nad Ondřejnicí celkem 50 hráčů a hráček ze Svinova a jejich kamarádů. O všechny tyto hladové žaludky se trpělivě staraly dvě úžasné kuchařky - paní Mrázková a její maminka.

Jako celotýdenní téma zvolili vedoucí 4 ROČNÍ OBDOBÍ. 10 skupinek soutěžilo např. v jarním vyfukování vajíček, stavění a kradení májky. Během léta jsme stihli výlet na letní koupaliště, táborák s opékáním a zpíváním nebo i spaní pod širákem. Na podzim jsme měli drakiádu, sbírali houby, dlabali jsme dýně a přežili jsme halloween-skou stezku odvahy. V zimě zněly od rána vánoční písničky, začalo nám sněžit, na

tréninku proběhla koulovačka, kuchařky nám připravily štědrovečerní večeři, zmaloval a vystrašil nás čert, pod stromčkem jsme našli krásné dárečky a na silvestra o půlnoci jsme přivítali parádním ohňostrojem nový rok.

Každé dopoledne bylo zaměřené na házenou. Poprvé jsme měli zastoupené početně všechny naše mládežnické kategorie - 2 týmy přípravky, mladší žáky, 2 týmy mladších žaček, starší žáky a starší žačky. Trenéři si připravili tréninky nejen po kategoriích, ale taky podle házenkářských postů - zvlášť trénovali útočníci, obránci a brankáři. Pilovali jsme míčovou techniku, rychlost, koordinaci, střelbu, ale i souhru. Každý den byl zakončen házenkářským utkáním nebo turnajem mladšího žactva. V pátek si každá kategorie zkusila hrát proti trenérům, což nebylo úplně jednoduché.

Házenkářský týden utekl jako voda. A 12. 8. odpoledne jsme rodičům předávali tréninkově unavené, házenkářsky zlepšené, zážitky a legraci obohacené hráče a hráčky. Zase musíme celou partu dětí i vedoucích pochválit za dobré chování a stmelení naší házenkářské rodiny.

Klára Benešová
hlavní vedoucí soustředění

TJ Sokol Svinov, oddíl národní házené

Rok 2022	hodin			
28.8.	10:30	Podlázky	-	Svinov
4.9.	15:00	Svinov	-	Studénka
10.9.	16:00	Nýřany	-	Svinov
11.9.	10:30	Nezvěstice		Svinov
18.9.	15:00	Svinov	-	Opatovice
25.9.	15:00	Svinov	-	Dobruška
1.10.	16:00	Přeštice	-	Svinov
2.10.	10:30	Příchovice	-	Svinov
9.10.	15:00	Svinov	-	Krčín
15.10.	16:00	Svinov	-	Tymákov
16.10.	10:30	Svinov	-	Čakovice
23.10.	15:00	Svinov	-	Podlázky

Rozlosování ostatních družstev a další informace o národní házené nejen ve Svinově najdete na našich internetových a facebookových stránkách.

Srdečně zveme naše fanoušky na zápasy jarní části soutěže.

Přijďte nás povzbudit.

Výbor oddílu národní házené

Poděkování za svinovskou pouť a pozvání k obecním volbám

Především chci poděkovat všem organizátorům a spoluorganizátorům za zdařilý průběh naší svinovské poutě, která proběhla ve dnech 17.– 19. června. Už v pátek večer v 18 hodin byla v našem kostele Krista Krále zahájena vystoupením Hradišťanu. V sobotu odpoledne ve 14 hodin pak náš pan starosta Radim Smetana zahájil pouť jako takovou. Následovala zdařilá vystoupení dětí našich školek a žáků naší základní a umělecké školy. Od 16 hodin pokračoval program koncertem Markéty Konvičkové, na který navázal v 18 hodin koncert Pavla Dobeše a od 20 hodin diskotéka. V neděli dopoledne na slavnostní bohoslužby do našeho kostela zavítal v té době ještě kaplan P. Pavel Marek, dnes už nový pan farář ze

sousední farnosti Ostrava-Poruba, co by slavnostní kazatel. V čase mezi bohoslužbami vyhrávala před kostelem dechová hudba pana Adamce z Ostravy-Polanky.

Příjemnou atmosféru společného slavení po celé tři dny doplňovaly kolotočové atrakce a prodejní stánky. Chci tímto poděkovat za to, že vedení naší obce tuto naši pouť od jejího obnovení trvale zajišťuje a organizuje, že naše děti ze školek a školek vytvářejí velmi významnou část poutního programu, že si můžeme všichni společně užívat vystoupení hvězd populárně-hudební scény.

Zároveň – v duchu tohoto poděkování – chci tímto pozvat či vyzvat všechny svinovské k účasti na volebním klání do městského

a obvodního zastupitelstva. To se bude konat ve dnech 23. a 24. září. Můžeme si sice říkat, že „můj jeden hlas v množství dalších hlasů nemůže nic rozhodnout“ – to ani z hlediska matematiky není pravda. Kromě toho ale platí, že vhozením volebního lístku do urny odmítáme někde v sobě pokušení lhostejnosti a nezájmu a uskutečňujeme svou lidskou spoluzodpovědnost za naše společné dobro. Můžeme se samozřejmě zmýlit, může se změnit i ten, komu jsme dali svůj hlas, všechno může nejen vzhledem k volebním výsledkům, ale také jiným událostem (epidemiím a válkám) dopadnout jinak, než jsme si představovali, ale to nám neodnímá náš díl zodpovědnosti.

Přeji nám všem, aby volby do zastupitelstva města i do našeho městského obvodu byly volbou a hlavně výhrou naší společenské spoluzodpovědnosti.

Jan Larisch, řk. farář Ostrava-Svinov

Léto a podzim v Husově sboru

Básník se ptá: O čem psát v září o čem? A sám si odpovídá, leč otázkou: O tesknosti ale po čem? (Rostislav Valušek – Léthé ve snu) Nás by asi napadla tesknost po skončených prázdninách, dnech dovolené a odpočinku, či v souvislosti s nadcházejícími listopadovými svátky po těch, kteří s námi

šli tímto pozemským životem, patřili k nám a odešli.

Celé léto jsme měli možnost prohlédnout si v Husově sboru výstavu Sbory Církve československé husitské – kulturní dědictví našeho regionu, laskavě zapůjčenou Filozofickou fakultou Ostravské univerzity. Panely jsou nyní k vidění v Husově sboru na Slezské Ostravě (ulice Záměstní), kde občan Svinova může zavítat např. na koncert v rámci Svatováclavského hudebního festivalu. První červencovou neděli jsme přivítali římskokatolického kněze Jana Jurečku, který prezentoval svou zajímavou cestu z půli února, kdy navštívil Kypr a Gruzii. Následovala tradiční „trilogie“, a to sice Pout' na Ostravici (5. 7.), Bohoslužba z Betlémské kaple (6. 7.) a připomenutí 88 let od otevření Husova sboru (10. 7.). Vše se pak pohroužilo do prázdninového pozvolna.

Co nás čeká? Návštěva PhDr. Martina Jindry, který nám připomene vojenskou operaci Anthropoid, odvahu těch, kteří pomáhali parašutistům i okolnosti vedoucí k je-

jich skonu v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze. Někteří z oněch víceméně neznámých podporovatelů zmínované operace byli členové Církve československé, tehdy z donucení úřadů oficiálně přejmenované na Církev českomoravskou. Přednáška je plánována na úterý 13. září.

Opět si při bohoslužbách připomeneme svátky knížete Václava a Den vzniku Československa. K Václavovi můžeme jen krátce odcitovat z článku historika Bohdana Kaňáka: Úcta k Václavovi jako ke světcí procházela napříč politickým i náboženským spektrem českých i světových dějin. Pro utrakvisty byl přijatelný, protože podle legend přijímal svátost večeře Páně pod obojí způsobou. V jeho době totiž ještě neexistovaly liturgické předpisy, nedovolující laikům svátostně přijímat víno. Pro český barokní katolicismus představoval Václav světec, který posiloval spojení vlasteneckého momentu s církví i s vládou světského panovníka. Svátek svatého Václava 28. září se zároveň stal součástí celosvětového kalendáře římskokatolické církve. Kníže Václav je pod jménem Vjačeslav též světce církve pravoslavné.

Básník se ptá: O čem psát v září o čem? Ale my si přiznejme, že tuto stať sepisujeme již v srpnu, s nadějí, že ona tesknost, jež občas s podzimem přichází, v nás nepřevládne a my přes všechnu nejistotu a nestálost dneška, v „době tekuté“, budeme mít možnost prožít mnoho krásného a nosného. Jak se říká v křesťanských kruzích: Budeme moci vnitřně zakoušet Boží milost a pozhnání!

Tomáš Chytil, biskup

INZERCE

PODLAHÁŘSTVÍ HOLUŠA RADIM

T: 777 145 550
E: 1RADIMHOLUSA@SEZNAM.CZ
A: POLANECKÁ 354/50, OSTRAVA-SVINOV

EPOXIDOVÉ LITÉ PODLAHY / STĚRKY / PROTISKLUZ

IMITACE BETONU / MRAMORU

CEMENTOVÉ STĚRKY

KAMENNÉ KOBERCE

VYROVNÁVKY

**PODLAHÁŘSTVÍ,
HOLUŠA RADIM**

*Ptal se jednoho námořníka, proč byl vlastně propuštěn ze služby na ponorce. „Nelibil (viz tajenku).“
 pravil mořský vlk.*

Pomůcka: AJINA ANAPAIT AVALIT	Přidat sůl	Tkaniny z přízi více barev	Angličtina	Šedivý	Temnota	Jméno písmene m	Brouček škodící v lýku stromů	☺	Odpor	Vařené vepřové maso	Potomek	Knižní klub (zkratka)	Přítok Moravy	Vpadnutí	Kostka na látce	Útok
Tuk na maštění pokrmů								Pokojová rostlina Anglicky „Žaneta“								
Začátek tajenky																
Cizokrajný plod						Mužské jméno Množství						Vozík Pozemek				
Lenivý					Ponoření Pozůstalost							Ohrada pro koně Jemné kančky vody				
Levinovo jméno					Starší skaut Tisíc tisíců					Hroby Město v Itálii					Severo- američtí divočí přezývavci	Vzkypět
Osobní zájmeno			Mekotat Italsky „Marie“						Přístavní hráze Kabina					Včelí zvuk Okraj listiny		
☺	Harfa	Milovník Uzenářský výrobek						Ptačí mládě Vodní plocha					Velehorský štit Stát			
Muskovit s příměsí chromu							Zvyklost Kočkovité selmy					Krůpěje Domáčky Emilie				
Zakladatel dynastie Rurikoviců						Tuky Jméno písmene s					Obyvatel Etioapie Nagantovy iniciály					
Konec tajenky																
Ženské jméno									Trojklonný nerost							

Sladkokyselé nakládané houby

Suroviny

- voda 300 ml
- ocet 200 ml
- cukr 10 g
- sůl 10 g
- nové koření 4 kuličky
- celý pepř 4 kuličky
- bobkový list 3 ks
- tymián
- hořčičné semínko Labeta 7 g
- čerstvé houby
- cibule

Postup

Vodu, ocet, cukr, sůl, všechno koření a hořčičné semínko smíchejte, přiveďte k varu a za stálého míchání vařte asi 5 minut. Uvařený nálev nechte vychladnout.

Očištěné a na kousky nakrájené houby 5 minut povařte v osolené vodě, přecedte a nechte také vychladnout.

Na dno zavařovací sklenice dejte na půlkolečka nakrájenou cibuli, vychladlé houby a zalijte nálevem. Sterilujte při 100 °C asi 30 minut.

Z	A	V	N	A	E	I	S	A	N	A	T	A	R	I	R	P	F	N	E
K	U	R	A	L	K	O	J	E	L	T	I	K	R	I	R	I	O	T	E
Z	X	Y	Z	S	L	D	A	O	M	D	T	A	V	A	L	I	S	E	K
K	Z	B	L	S	E	E	K	O	C	I	L	M	I	L	E	C	P	I	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K
Z	T	Y	R	A	V	R	O	V	E	R	O	V	R	A	I	R	A	O	K

*Ptal se jednoho námořníka, proč byl vlastně propuštěn ze služby na ponorce. „Nelibil (viz tajenku).“
 pravil mořský vlk.*